

Schæring: Jeg haaber, at de ærede Herrer, som have opstillet alle disse Knager til at hænge deres Hatte paa, ville tage dem ned igjen; det er Ting, som jeg ikke troer passe i Loven, selv om de iøvrigt vare passende, idet man maa erindre, at fra Alverstid har det ikke været den saakaldte Kirkeieiers eller Kirkens egen Pligt at anskaffe disse Ting. Forholdet har nemlig været saaledes, at i ethvert Sogn var der en Gaard, hvorpaa Præsten tidligere boede; de Gaarde, som ikke bleve beboede af Præsten, efterat flere Sogne vare blevne lagte sammen, bleve Mensalgaarde og Annexgaarde, og paa dem eller i Kirkeladerne, som ogsaa tidligere skulde være tilstede, skulde alle disse Ting anbringes, og det har aldrig været Skik, at Hylber, Hatteknager eller deslige skulde findes i Kirken. I Vaabenhuset kunne disse Ting ganske vist anbringes, men det har ingenstunde været paabudt; jeg troer ikke, at man nogetsteds vil finde et Paabud om, at disse Ting skulle findes der, og jeg troer derfor, at man maa lade alt dette staae hen. So mere man i Loven stræber efter at bringe de Pligter til igjen at hvile paa den saakaldte Kirkeieier, som han lidt efter lidt har søgt at frigjøre sig for, jo mindre skal man paahyde Ting, som ikke directe og umiddelbart efter Sagens egen Natur høre derhen. Naar man vil sørge for, at nye Hatte ikke skulle blive fordervede, da er det sikreste Middel dertil ikke at gaae med Hatte i Kirken, men med Huer; man kan virkelig ikke paalægge den saakaldte Kirkeieier at sørge for, at nye Hatte ikke blive fordervede. Jeg troer ikke, det er heldigt at forsøge paa at bringe Sager af den Art ind i Loven, hvorved det bliver langt vanskeligere at bringe Lovens alvorligere Gjenstande til at optages, som de bør, og haandhæves paa rette Maade; man smuldrer da let det Store bort i luttet smaa-lige Bestemmelser.

Den ærede Minister har udtalt sig til Gunst for det af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) stillede Underændringsforslag til mit Ændringsforslag til en ny § 4; det kan ikke falde mig ind at ville søge at haandhæve en anden Affattelsesmaade af de herhenhørende Bestemmelser ligeoverfor den Redaction, som meest tilfredsstillende Regjeringen,

naar der ved denne fremkaldes en Afgjørelse, som jeg troer er hensigtsmæssig for det Heles Vel, og desværre er det mig at kunne slutte mig til Underændringsforslaget, hvis Vedtagelse jeg saaledes maa ønske. Naar derimod den ærede Minister ønskede, at Resten af den af mig foreslaede Paragraph skulde falde bort, kan jeg ikke paa samme Maade billige det, idet deri indeholdes Bestemmelser, som have en ganske eiendommelig Betydning og som derfor ikke let maa opgives. Resten af Paragraphen bestaaer nemlig af tre Stykker; det første er fremkaldt i Modsetning til en Bestemmelse, der stod i denne Paragraph, da Lovudkastet oprindeligt kom fra Ministeriet. Dersom der ikke deri havde staaet en Bestemmelse, hvorved det blev forbudt at anbringe Pulpiturer i Kirkerne, skulde jeg ikke have forsøgt at indbringe i Loven en Tillæggelse til at afhjælpe Savnet af Blads ved Opsførelsen af saadanne. Ligesom det imidlertid er min Overthyning, at man skal komme til igjennem denne Lov at fortolke Besiddelsen af Kirketienderne paa en rigtigere, fuldstændigere og mere skarp Maade, end det hidtilbogs har været Tilfældet, saaledes mener jeg ogsaa, at man ikke skal paahyde de saakaldte Kirkeieiere Forpligtelser, der ikke hidtil have paaligget dem, og i saa Henseende kunne vi ikke nægte, at der hidtil er skaffet Blads tilbeie i Kirkerne ved at tillade Opsførelsen af Pulpiturer. De kjøbenhavnske Kirker ere alle fulde af saadanne, og det vilde derfor efter min Mening være ubilligt, om man af mere moderne Skjønhedshensyn vilde, hvor der dog ikke er nogen stor Grad af Skjønhed at søge, eftersom meget faa af vore Kirker i monumental Henseende freinstille Noget, forbyde dette blot af Hensyn til Skjønheden, da Saadant hidtil ikke har været Tilfældet. Man kunde forbyde det af Hensyn til Udsynet, eller naar der derved kunde komme til at være saa mange Menneffer i Kirken, at Rummet blev for ringe til at give fornøden Luft, eller hvis Pulpiturerne bleve anbragte saaledes, at Kirkegængerne, som deri toge Sæde, ikke lige saa godt som de Andre kunde følge Gudstjenesten; men dette bør ogsaa i denne Retning være de eneste Hensyn, der bør tages, hvilket jeg ogsaa har omtalt i mit Forslag.